

[Bernhard Baunsgaard.]
og håber på, at han får held med sin henstilling til arbejdsdirektoratet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aase Olesen* (RV) til indenrigsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til at forbedre kommunernes muligheder for at styre udviklingen i sommerhusområderne nær de store byer, herunder gennemføre en ændring af reglerne for folkeregistrering, således at det bliver muligt for en kommune at nægte at optage personer i folkeregistret under adresser, hvor helårsbeboelse ikke er tilladt?“

(Spm. nr. 124).

Skriftlig begrundelse.

I kommunerne nær de store byer, specielt i Nordsjælland, ændrer sommerhusområderne karakter, idet de langsomt, planløst og til dels uerkendt overgår til helårsbeboelse. Der er grund til at frygte, at denne udvikling vil accelerere i den kommende tid. I nogle kommuner er forholdene allerede sådan, at man nærmest må karakterisere sommerhusområderne som den kommunale planlægnings „trojanske hest“.

Kommunerne har pligt til at påse, at sommerhuse ikke tages i brug som helårshuse, men har i praksis næsten ingen muligheder for at hindre det. Det ville være en væsentlig støtte til sommerhuskommunerne — og i øvrigt rimeligt over for borgerne — om det allerede på det tidspunkt, hvor der foretages henvendelse til folkeregistret, var muligt at gribe ind og nægte optagelse på adresser uden tilladelse til helårsbeboelse.

Aase Olesen (RV):

Spørgsmålet om sommerhusområdernes overgang til helårsområder har først og fremmest aktualitet i Nordsjælland og Hornsherred, fordi der her er tale om tusindvis af sommerboliger i de enkelte kommuner.

Langs hele Kattegatkysten har vi et næsten sammenhængende bælte af sommerhusområder, der er mere eller mindre velplanlagte og af vekslende kvalitet. I en række udstykninger er sommerhusenes kvalitet og

størrelse på højde med helårshuses, simpelt hen fordi vi i kommunerne har forlangt denne standard i udstykningsdeklarationerne. Det er derfor fuldt forståeligt, at mange mennesker ønsker at tage deres sommerbolig i brug som helårsbolig, og det sker da også under forskellige former. Samtidig ser man tilfælde, hvor sommerhusejere udlejer til familier, ofte i en eller anden nødsituation, med helårsbeboelse for øje.

I kommunernes planlægning, og for den sags skyld også i hovedstadsrådets regionplan, forudsættes det imidlertid, at en sådan ændring ikke sker. Der regnes ikke med denne indflytning, hvad angår skole- og institutionsplanlægningen i kommunerne eller anden sektorplanlægning. Men man er delvis nødt til at lukke øjnene for udviklingen, fordi man næsten ingen midler har imod den.

Hvis man ikke fra centralt hold vil give kommunerne midler til at få hold på udviklingen, er den kommunale planlægning i områderne omsonst, og der vil derudover være stor fare for, at sommerlandet ender som en slags villabyslum, forstået på den måde, at der opstår tætte boligområder uden nogen af alle de faciliteter, som må høre med til en by: skoler, institutioner, kulturel og teknisk service. Kommunernes styringsmuligheder kan styrkes på forskellige måder, og en af dem kunne være en ændring af folkeregistreringsloven, og det er det, jeg gerne vil høre ministerens vurdering af.

Indenrigsministeren (*Jacob Sørensen*):

Det har siden folkeregistrenes oprettelse i 1924 været fast praksis at registrere borgerne på de adresser, hvor de faktisk opholder sig, selv om det i henhold til andre regler ikke er lovligt at have helårdsbeboelse eller i det hele taget lovligt at bo det pågældende sted.

Begrundelsen for denne praksis har været, at folkeregistrenes væsentligste funktion er at være et hjælpemiddel, hvorigennem den offentlige administration kan komme i kontakt med den enkelte borger.

Det vil formentlig ikke være hensigtsmæssigt at ændre denne praksis. Som det er i øjeblikket, har kommunerne i realiteten mulighed for at konstatere, at der finder ulovlig helårsbeboelse af sommerhuse sted,